

RÅDETS HENSTILLING

af 9. juli 2013

om Finlands nationale reformprogram for 2013 og med Rådets udtalelse om Finlands stabilitetsprogram for 2012-2017

(2013/C 217/07)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 1, som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for beskæftigelse og vækst, Europa 2020, baseret på en øget koordinering af de økonomiske politikker, som fokuserer på nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge EU's potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.
- (2) Rådet vedtog den 13. juli 2010 en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽³⁾, som tilsammen udgør de »integrerede retningslinjer«. Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.
- (3) Den 29. juni 2012 vedtog medlemsstaternes stats- og regeringschefer en vækst- og beskæftigelsespagt, som udgør en sammenhængende ramme for indsatsen på nationalt plan og på EU-plan samt i Euroområdet

under anvendelse af alle tilgængelige løftestænger, instrumenter og politikker. De traf beslutning om tiltag, der skal iværksættes af medlemsstaterne, og forpligtede sig navnlig fuldt ud til at nå målene i Europa 2020-strategien og gennemføre de landespecifikke henstillinger.

- (4) Den 10. juli 2012 vedtog Rådet en henstilling⁽⁴⁾ om Finlands nationale reformprogram for 2012 og afgav en udtalelse om Finlands stabilitetsprogram for 2012-2015.
- (5) Den 28. november 2012 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse, som markerer starten på det europæiske semester i 2013 for samordning af den økonomiske politik. Den 28. november 2012 vedtog Kommissionen ligeledes på basis af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen, hvori Finland blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der ville blive gennemført en dybdegående undersøgelse.
- (6) Europa-Parlamentet har været behørigt inddraget i Det Europæiske Semester i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1466/97 og vedtog den 7. februar 2013 en beslutning om beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2013 og en beslutning om bidraget til den årlige vækstundersøgelse 2013.
- (7) Den 14. marts 2013 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne med henblik på sikring af finansiel stabilitet, finanspolitisk konsolidering og tiltag til fremme af vækst. Det understregede behovet for at fortsætte en differentieret og vækstoffremmende finanspolitisk konsolidering, genetablere normale lånemuligheder for erhvervslivet, fremme vækst og konkurrenceevne, håndtere arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen og modernisere den offentlige forvaltning.
- (8) Den 10. april 2013 offentliggjorde Kommissionen resultaterne af sin dybdegående undersøgelse for Finland, jf. artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011. Kommissionens analyse førte til den konklusion, at Finland oplever makroøkonomiske ubalancer, som fortjener overvågning og kræver politisk handling. Navnlig bør der holdes et godt øje med den betydelige forværring af de løbende poster og de svage eksportresultater som følge af den industrielle omstrukturering, samt faktorer i forbindelse med både den omkostningsrelaterede og den ikke-omkostningsrelaterede konkurrenceevne.
- (9) Den 18. april 2013 afleverede Finland sit nationale reformprogram for 2013 og sit stabilitetsprogram for perioden 2012-2017. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Opretholdt for 2013 ved Rådets afgørelse 2013/208/EU af 22. april 2013 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 21).

⁽⁴⁾ EUT C 219 af 24.7.2012, s. 28.

- (10) Baseret på vurderingen af stabilitetsprogrammet i henhold til forordning (EF) nr. 1466/97 er Rådet af den opfattelse, at Finlands offentlige finanser generelt er sunde, og at der er truffet foranstaltninger til at øge indtægterne og begrænse udgifterne med henblik på at bevæge sig i retning af den mellemfristede målsætning.

Det makroøkonomiske scenarie, der danner grundlag for stabilitetsprogrammets budgetmæssige fremskrivninger, er realistiske. Fremskrivningerne for væksten i 2013 svarer til Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2013, hvorimod dem for 2014 ligger 0,6 procentpoint højere end i Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2013. Hensigten med den budgetstrategi, der er skitseret i stabilitetsprogrammet, er at opnå balance i de offentlige finanser og bringe den offentlige gældskvoté på nedadgående kurs senest i 2015. Stabilitetsprogrammet omfatter en ændring af den mellemfristede målsætning fra 0,5 % af BNP til -0,5 % af BNP. Den nye mellemfristede målsætning er i overensstemmelse med kravene i stabilitets- og vækstpagten. Ifølge stabilitetsprogrammet forventes den mellemfristede målsætning at blive indfriet i 2014 og at blive opretholdt indtil 2017. Med udgangspunkt i den (genberegne) strukturelle budgetsaldo på baggrund af oplysningerne i stabilitetsprogrammet, indfrie Finland i 2012 ikke sin tidligere mellemfristede målsætning, og vil ikke indfri den nye mellemfristede målsætning i 2013. Ifølge stabilitetsprogrammet forventes den (genberegne) strukturelle budgetsaldo at forbedres fra -1 % af BNP i 2012 til -0,9 % af BNP i 2013. Mellem 2014-2017 vil den ligge mellem -0,6 % og -0,7 % af BNP. I 2012 steg Finlands nettoudgifter med 0,4 %, hvilket er under udgiftsbenchmarket i stabilitets- og vækstpagten. Idet væksten i det reale BNP i 2012 var negativ anses den lave strukturelle tilpasning for at være tilstrækkelig. I 2013 vil Finlands (genberegne) strukturelle budgetsaldo blive forbedret, og nettoudgifterne forventes kun at afvige med 0,1 % af BNP fra udgiftsbenchmarket. I lyset af det store outputgab i Finland anses det for at være passende. I 2014 forventes Finlands (genberegne) strukturelle budgetsaldo at bedres yderligere, idet den når -0,6 % af BNP og dermed er tilpas tæt på den mellemfristede målsætning. Desuden forventes Finland i henhold til Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2013 at nå den i 2014. Overordnet set betyder det, at Finland er i overensstemmelse med den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten. Den offentlige konsoliderede bruttogæld lå på 53 % af BNP i 2012 og forventes ifølge stabilitetsprogrammet at forblive under 60 % af BNP i løbet af programperioden. Ifølge stabilitetsprogrammet forventes gælds niveauet at falde mellem 2016 og 2017. Den største finanspolitiske udfordring er fortsat bæredygtigheden på lang sigt. Som følge af den aldrende befolkning er der konstateret et holdbarhedsgab i forbindelse med pensioner, sundhed og langtidspøje, som kræver konstant overvågning.

- (11) Produktivitetsvæksten i de offentlige tjenester svarer ikke til produktivitetsvæksten i resten af økonomien, mens

byrden i forbindelse med en aldrende befolkning er stigende. Principperne til en kommunalreform er vedtaget, men sammenlægningerne stadig frivillige, selv om staten vil sørge for at skabe finansielle incitamenter. Den igangværende reform af social- og sundhedstjenesterne forventes ikke at føre til væsentlige reduktioner i det aktuelle antal sundhedsdistrikter.

- (12) Der er gennemført foranstaltninger med sigte på at nedbringe ungdoms- og langtidsløsheden, f.eks. indførelsen af en ungdomsgaranti, det midlertidige kompetenceprogram for unge og pilotprogrammet for langtidsløse. Disse programmer blev i 2013 suppleret med yderligere finansielle midler til praktikpladser som led i ungdomsgarantien og hilset velkomment i lyset af den forventede stigning i arbejdsløsheden. Disse foranstaltninger mangler nu blot at blive gennemført med et klart fokus på at forbedre kvalifikationsniveauet og målgruppernes stilling på arbejdsmarkedet. Det er væsentligt at forøge ældre arbejdstagers beskæftigelsesfrekvens for at sikre de offentlige finansers holdbarhed og opfylde den kommende efterspørgsel efter arbejdskraft i fremtiden. Andelen af befolkningen i den erhvervsaktive alder i Finland er faldende. Der er vedtaget flere foranstaltninger til at begrænse adgangen til tidlig tilbagetrækning, bl.a. at hæve alderskravet for adgangen til deltidspension, at fjerne muligheden for nedsat pension og hæve aldersgrænsen for tilbagetrækning efter ledighed. Den forventede levetid er dog steget hurtigere, end det var forudset i pensionsreformen af 2005, og derfor kan den nuværende lovbestemte pensionsalder med tiden vise sig at være for lav og pensionen utilstrækkelig. I stabilitetsprogrammet har regeringen forpligtet sig til at hæve den effektive pensionsalder til 62,4 år i 2025, hvilket er lavt i betragtning af den forventede levealder og de demografiske udfordringer. Gennemførelsen af disse vedtagne foranstaltninger er fortsat en prioritet på kort sigt.
- (13) De reguleringsmæssige hindringer i Finlands servicesektor er stadig restriktive og markedsconcentrationen er høj i visse vigtige sektorer, f.eks. i detailsektoren. De planlagte ændringer af konkurrencelovgivningen hvad angår visse dagligvarekæders dominerende stilling, målsætningerne i programmet for sunde konkurrencevilkår hvad angår øget overvågning i sektoren, og fjernelsen af de unødvendige barrierer for konkurrencen i den eksisterende lovgivning, f.eks. fysisk planlægning og byggeri, bør bidrage til at løse de aktuelle problemer. Sammenlægningen af konkurrencemyndigheden og forbrugeregenteret og den planlagte forøgelse af deres budget og tildelingen af flere beføjelser til også at omfatte konkurrencemæssig neutralitet mellem offentlige og private enheder, bør generelt øge effektiviteten af og fordelene ved konkurrencepolitikken. Bøderne for overtrædelse af konkurrencelovgivningen i Finland har traditionelt været

lave, og den undersøgelse, der er planlagt i 2013, bør skabe grundlag for yderligere reformer for at forbedre deres afskrækkende virkning.

- (14) Produktivitetsvæksten i Finland halter fortsat efter lønudviklingen, samtidig med at den internationale konkurrenceevne er svagere, hvilket ses af faldet i eksportmarkedsandele i den finske eksport. Samtidig med at investeringerne i forskning, udvikling og innovation fortsat er høje, er der fortsat en stor udfordring i forbindelse med omstillingen af forskning til innovation og nye hurtigtvoksende virksomheder, der kan trænge ind på de hurtigtvoksende eksportmarkeder og styrke den internationale konkurrenceevne. På kort sigt bør Finland gennemføre den nyligt vedtagne politik og foranstaltninger til at forbedre forsknings- og innovationssystemet, f.eks. den nye handlingsplan, og fremsætte forslag til yderligere reformer, hvor det er relevant, på baggrund af eksisterende vurderinger og den fremsynsrapport, der er under udarbejdelse. Priserne på energi og arbejde er udpeget som nogle af de inputpriser, der øger omkostningerne i den finske produktion. De senere års lønstigninger har været begrænsede på grund af den aktuelle trepartsløven, som udløber i 2013. Det er derfor bekymrende, at der endnu ikke er indgået en ny aftale mellem arbejdsmarkedets parter.
- (15) Som led i det europæiske semester har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Finlands økonomiske politik. Den har vurderet det nationale reformprogram stabilitetsprogrammet og fremlagt en dybdegående undersøgelse. Den har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Unionen, ved at der fra EU-niveau ydes bidrag til kommende nationale beslutninger. Dens henstillinger under det europæiske semester er afspejlet i henstilling 1-5 nedenfor.
- (16) På baggrund af denne vurdering har Rådet gennemgået stabilitetsprogrammet, og dets udtalelse ⁽¹⁾ afspejles især i henstilling 1 nedenfor.
- (17) På baggrund af resultaterne af Kommissionens dybdegående undersøgelse og denne vurdering har Rådet gennemgået det nationale reformprogram og stabilitetsprogrammet. Dets henstillinger i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 afspejles i henstilling 3-5 nedenfor.
- (18) Som led i det europæiske semester har Kommissionen også foretaget en undersøgelse af den økonomiske politik i hele euroområdet. På baggrund af denne undersøgelse har Rådet fremsat specifikke henstillinger til de

medlemsstater, der har euroen som valuta ⁽²⁾. Som et land, der har euroen som valuta, bør Finland også sikre en fuldstændig og rettidig gennemførelse af de nævnte henstillinger,

HENSTILLER, at Finland i perioden 2013-2014 træffer følgende foranstaltninger med henblik på at:

1. fortsætte en vækstfremmende finanspolitik og bevare en sund finanspolitisk stilling som planlagt for at sikre overensstemmelse med den mellemfristede målsætning i løbet af programperioden. Fortsat foretage årlige vurderinger af omfanget af det aldringsrelaterede holdbarhedsgab og tilpasse offentlige indtægter og udgifter i overensstemmelse med de langsigtede mål og behov. Sikre omkostningseffektiviteten i og bæredygtigheden af langtidsplejen og rette større fokus på forebyggelse, rehabilitering og selvhjælp
2. sikre effektiv gennemførelse af de igangværende administrative reformer af kommunestrukturen for at skabe produktivtetsgevinster og udgiftsbesparelser i forbindelse med offentlige tjenesteydelser, herunder social- og sundhedstjenester
3. træffe yderligere foranstaltninger for at øge beskæftigelsen blandt ældre arbejdstagere, bl.a. ved at forbedre deres beskæftigelsesegnethed og mindske muligheder for tidlig tilbage-trækning, tilpasse pensionsalder eller pensionsydelser til ændringer i den forventede levetid. Gennemføre og nøje overvåge virkningerne af de igangværende foranstaltninger til at forbedre de unges og langtidslediges stilling på arbejdsmarkedet med særligt fokus på udviklingen af arbejdsrelevante kompetencer
4. fortsætte indsatsen for at styrke konkurrencen på produkt- og tjenestemarkederne, navnlig i detailsektoren, ved at gennemføre det nye program for fremme af sund konkurrence
5. stimulere Finlands evne til at levere innovative produkter og tjenester og højvækstvirksomheder i et miljø i hastig forandring og fortsætte den industrielle diversifikation, fortsætte med at forbedre den generelle effektivitet i økonomien. bidrage til tilpasningen af reallønnen til produktivtetsudviklingen i betragtning af den aktuelle situation med lav vækst, samtidig med at arbejdsmarkedets parter roller respekteres og i overensstemmelse med national praksis.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 2013.

På Rådets vegne
R. ŠADŽIUS
Formand

⁽¹⁾ I henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1466/97.

⁽²⁾ Se side 97 idenne EUT.